

WANDELEN MET GOD – heiligmaking HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, zoals ook u wel zult kunnen beamen, staan er in de bijbel teksten en schriftgedeelten die je, ooit gelezen, nooit meer kunt vergeten. Een van die schriftgedeelten is voor mij bijvoorbeeld Gen. 5:21-24 – *“En Henoch leefde vijf en zestig jaren, en hij gewon Methúsalach. En Henoch wandelde met God, nadat hij Methúsalach gewonnen had, driehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Henoch driehonderd vijf en zestig jaren. Henoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.”*

We lezen dat Henoch 365 jaar oud was, toen God hem wegnam. En de laatste 300 jaren van zijn lange leven wandelde hij met God. Hij ging en hij wandelde samen met God. En daarom nam God hem weg. Henoch stierf niet, maar God nam hem weg. Deze gebeurtenis werpt een profetisch licht op de spoedige Opname van Gods kinderen die met Hem wandelen.

Weet u waarom ik dit schriftgedeelte niet kan vergeten? Omdat ik vele jaren geleden een uitleg hoorde van een evangelist, die een optreden voor onze zondagsschool verzorgde. Hij vertelde de kinderen, dat Henoch elke dag met God een wandelingetje maakte. Hij verlangde naar die wandelingen, maar God ook. Dan spraken ze samen over allerlei dingen die hen bezighield. En omdat ze beiden erg van die wandelingen genoten, werden die wandelingen ook steeds langer. Dan kon het soms al schemeren, zodat God tegen Henoch moest zeggen: *“Je moet nu maar gauw naar huis gaan, want het wordt al donker.”* Maar op een dag tijdens een van die wandelingen waren ze zo verdiept in hun gesprek, dat ze niet eens merkten dat het al donker was geworden en langzaam maar zeker waren ze al vlak bij Gods woning aangekomen. En weet u wat God zei? Hij zei: *“Henoch, wij zijn al bijna bij Mijn huis, ga maar niet meer terug naar jouw huis. Kom nu maar in Mijn huis, dan kunnen we fijn verder praten.”* En zo werd Henoch van de aarde weggenomen, zonder te hoeven sterven.

God verlangt om bij ons, bij u en mij, te zijn. Hij verlangt met ons te wandelen, zoals Hij eens verlangde om met Adam te wandelen. Gen. 3:8-9 – *“En zij hoorden de stem van den HEERE God, wandelende in den hof, aan den wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van den HEERE God, in het midden van het geboomte des hofs. En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?”*

Adam verborg zich echter. Omdat hij had gezondigd, vreesde hij God nu, en wilde niet meer met Hem wandelen. Dat is vaak ook de reden, dat wij ons voor God verbergen. Door zonden in ons leven. Of door andere drukke bezigheden. Of we hebben geen tijd, danwel geen zin.

Maar, broeders en zusters, God verlangt wél naar ons. Hij verlangt naar een volk om lief te hebben. Hij houdt van ons. Hij wil met ons samen zijn. Hij wil niets liever dan met ons te praten en Zijn gedachten met ons te delen. In Gen. 18:17 staat geschreven, wat God zei over Zijn vriend Abraham: *“Zal ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe?”* Lees ook Jak. 2:23. Abraham was Gods vriend en God deelt Zijn gedachten met Zijn vrienden. Zo was het ook met Zijn vriend Henoch.

Weet u wat Henoch (in het Hebreeuws *“chanoch”* – חֲנוֹךְ) betekent? Het betekent *“ingewijde”*. Het woord *“chanoech”*, dat in het Hebreeuws op dezelfde wijze wordt geschreven, betekent *“onderwijs, opvoeding”*. En het nauw verwante woordje *“chen”* (חֵן), wat hierin besloten zit, betekent *“genade, gunst, gratie”*. Wat leert dit ons?

Naarmate Henoch meer met God wandelde, ontving hij meer en meer genade en gunst. God onderwees hem, God voedde hem op. Hierdoor wijdde Henoch zich steeds meer aan God toe en uiteindelijk werd hij een ingewijde van God.

God is een echte Vader, Die ons goed wil opvoeden, zodat wij geestelijk volwassen worden en op sterke, eigen benen kunnen staan. Jer. 29:11-13 – *“Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de HEERE, gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik u geve*

het einde en de verwachting. Dan zult gij Mij aanroepen, en henengaan, en tot Mij bidden; en Ik zal naar u horen. En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart.”

Hier openbaart God Zijn vaderhart aan ons. Hij verlangt ons het allerbeste te geven, namelijk innerlijke rust en vrede. Hij wil ons geven wat wij verlangen, wat wij verwachten. Een andere, goede vertaling dan “*verwachting*” in vers 11 zou “*hoop*” zijn geweest (in Hebreeuws “*tikvah*” – תקוה). Alles wat wij hopen, wil Hij ons geven, in het bijzonder de geestelijke dingen.

Als wij Hem aanroepen, zal Hij ons horen. Als wij Hem zoeken, zullen wij Hem vinden. Dat belooft Hij. Hij staat op de uitkijk en ziet naar ons uit. Net zoals de vader in de gelijkenis van de verloren zoon. Toen deze jongen had besloten om terug te gaan en zijn schuld aan zijn vader te belijden, toen zag de vader hem al van ver aankomen. Luk. 15:20 – *“En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toelopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.”*

Als we dit lezen, is het net alsof de vader elke dag op de uitkijk had gestaan: *“Waar blijft mijn jongen toch, komt hij nog niet?”*

Maar wij moeten onze hemelse Vader zoeken met het diepe verlangen van ons hele hart om Hem te ontmoeten, om Hem te kennen en om met Hem te wandelen. Er moet oprechtheid in ons zijn om net zoals de verloren zoon (Luk. 15:21) onze schuld te belijden en het voortaan veel beter te doen. Met de hulp van de Heilige Geest.

Want weet u wat de bijbel in dit verband hier over zegt? Hebr. 12:14 – *“Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal;”*

Wat wil heiligmaking eigenlijk zeggen? Sommigen onder ons zullen hier moeilijke, complexe gedachten over hebben. Maar het is helemaal niet complex. Vanuit de Hebreeuwse grondteksten betekent heilig zijn niets anders dan afgezonderd zijn. Afgezonderd zijn van de zonde en de wereld om je heen, teneinde je vervolgens aan God toe te wijden. Zoals een prediker ooit zei: *“Heiligmaking betekent afgezonderd te zijn ván iets vóór iets!”* Betekent dit, dat we eenzame kluizenaars moeten worden? Neen! Het betekent wel, dat we niet moeten meedoen met de zondige wereldlingen (1 Cor. 5:9-11). In hetzelfde schriftgedeelte lezen we in vers 6b: *“..... Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?”*

Als wij verlangen om samen met God de Vader te wandelen, dan zullen we ook in heiligmaking moeten wandelen. Omdat met Hem wandelen betekent, dat we ons steeds meer afzonderen en verwijderen van de zonde en de wereld. Voor Hem! Dan zijn we op weg naar het Vaderhuis in de hemel en verliezen we steeds meer zicht op onze eigen aardse woning. 1 Petr. 1:15-16 – *“Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig.”*

Weet u wat zo mooi is? Als heilig zijn betekent, dat wij ons voor God afzonderen, dan betekent het feit dat Hij heilig is, dat Hij Zich voor ons afzondert. Geweldig hè? Wat een heerlijke verwijzing naar het toekomstige huwelijk tussen de Bruid (Gemeente) en Christus!

Broeders en zusters, tot besluit nog enige woorden over de oudste broer van de verloren zoon. Hij was niet het verkeerde pad opgegaan. Hij was altijd maar druk aan het werk op het veld. Maar de vraag blijft hangen of hij wel een echte relatie met zijn vader had.

Luk. 15:25-30 – *“En zijn oudste zoon was in het veld; en als hij kwam, en het huis genaakte, hoorde hij het gezang en het gerei, En tot zich geroepen hebbende een van de knechten, vraagde, wat dat mocht zijn. En deze zeide tot hem: Uw broeder is gekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond weder ontvangen heeft. Maar hij werd toornig, en wilde niet ingaan. Zo ging dan zijn vader uit, en bad hem. Doch hij, antwoordende, zeide tot den vader: Zie, ik dien u nu zo vele jaren, en heb nooit uw gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje gegeven, opdat ik met mijn vrienden mocht vrolijk zijn. Maar als deze uw zoon gekomen is, die uw goed met hoeren doorgebracht heeft, zo hebt gij hem het gemeste kalf geslacht.”*

Wandelde de oudste broer wel echt met zijn vader? Ik denk van niet. Ik denk eerder, dat hij langs zijn vader heen leefde. Het bewijs lijkt mij, dat hij nooit had gegeten van het gemeste kalf. Het gemeste kalf is een typebeeld van de overvloed van de diepten van Gods Woord en van Jezus, het Lam Gods. Daar had hij nog nooit van gegeten. Daar had hij wellicht nog nooit naar verlangd. Maar indien hij een ingewijde van zijn vader was geweest, net zoals Henoch, dan had ook hij daarvan mogen genieten.

Geliefde broeders en zusters, wat dreef de verloren zoon terug naar zijn vader. Het was niet de liefde voor zijn vader. Neen, het was de honger. Luk. 15:17-18a – *“En tot zichzelf gekomen zijnde, zeide hij: Hoe vele huurlingen mijns vaders hebben overvloed van brood, en ik verga van honger! Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan,.....”*

Zo zal het ons ook vergaan. Als wij werkelijk geestelijk honger hebben, zullen wij naar onze hemelse Vader gaan en onze schuld belijden. Dan zal Hij ons voeden en mogen wij met Hem wandelen.

Moge Hij u en mij overvloedig zegenen. Amen.